

ת"פ 73477/10/18 - מדינת ישראל נגד שלמה חיים אברג'ל

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 73477-10-18 מדינת ישראל נ' אברג'ל
תיק חיצוני: 466932/2018

בפני	כבוד השופט דניאל פיש
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שלמה חיים אברג'ל

החלטה

הנאשם הגיש בקשה לביטול כתב אישום לפי סעיף 149(10) וסעיף 150 לחסד"פ.

נטען שהן חקירת האירוע והן הגשת כתב האישום עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, זאת לפי הטענה מאחר והיחידה החוקרת לא עמדה בהצהרתה בפני בית המשפט לפיה התיק יועבר למח"ש. נטען עוד שעולה חשש מהותי שהיחידה החוקרת פעלה מתוך משוא פנים ובניגוד עניינים בעת החקירה של הנאשם וחשוד אחר הנעצר בפרשה העובד כפקח עירוני בעיריית חדרה ולו "ממשק" עם גורמים בתחנת המשטרה המקומית.

נטען שיש בייחוס העבירה החמורה שבכתב האישום בנוגע לנאשם יש כדי לפגוע בזכותו להליך הוגן, צודק ושוויוני ונטען שהדבר מהווה אכיפה בררנית ופסולה כלפי הנאשם. נטען שבנסיבות דומות ואף חמורות יותר הועמדו נאשמים לדין בעבירות אחרות שבסמכות בית המשפט.

נטען שבמסגרת חקירת האירוע נעצר הנאשם. בגרסתו הוא מסר שגם אחר ביצע את המעשה מושא כתב האישום. הוא טען שהנאשם טען עוד שהאחר איים עליו שיש לו חברים שוטרים בתחנה ושאיך לא יאמין לו. נטען שבאותה נשימה ביקש הנאשם מהחוקרים כי יגוננו עליו מפני האחר הואיל והוא חושש ממנו.

הוסף כי ההגנה אינה מבקשת להתייחס לגרסאות ולראיות היות שמוסכם שאין זה השלב המתאים ואולם נטען שהתברר שהחשוד האחר עובד כפקח עירוני.

בהמשך לכך וטענות נוספות שהועלו הוצהר ביום 26.10.18 על ידי החקירה החוקרת בפני בית המשפט שהחומר יועבר למח"ש. נטען שלמרות זאת דבר לא הועבר למח"ש. נטען שאי קיום הצהרת היחידה מהווה הצהרה כוזבת תוך הפרת הבטחה שניתנה ע"י רשות אכיפת החוק. נטען עוד שלדעת ההגנה לא ראוי היה לחקור את האירוע בתחנת המשטרה

המקומית בנסיבות האלו.

נטען שמעובדות כתב האישום עולה שהנאשם התגורר ברשות בבית הכנסת ונטל את ספר התורה והניחו במרכז בית הכנסת לאחר שהסית את השטח הנמצא באורך פלא במקום ושרף אותו- אף לפי גרסת המאשימה הנאשם נקט באמצעי זהירות כדי שהאש לא תיאחז בשטיח או בדבר מה נוסף למעט הספר. בהמשך לפי עובדות כתב האישום הנאשם נטל את הספר כשהוא בוער, עטף אותו בשקית אשפה והשליכו לפח אשפה בחצר בית הכנסת. הוספו טיעונים בקשר למשמעות האירועים הנ"ל.

הסנגור אזכר מספר פסקי דין בעלי נסיבות דומות לגישתו. נטען שהפסיקה מלמדת שהמאשימה כאשר האשימה את הנאשם בעבירת הצתה נהגה בו בחוסר שוויון ובלא הגינות. הוספו אזכורים נוספים בנוגע לטענות של הגנה מן הצדק.

בתגובתה חזרה המדינה והזכירה שב-31.10.18 הוגש כתב אישום המייחס לנאשם ביצוע עבירות של הצתה לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק ועלבון דת לפי סעיף 170 לחוק. נטען שאין ספק שמעשיו של הנאשם מקיימים את יסודות עבירת ההצתה לפי הסעיף האמור ואזכרה פסיקה התומכת בעמדה זו.

כמו כן אזכרה פסיקה התומכת בשיקול הדעת הרחב ממנו נהנית התביעה בניסוח כתבי אישום.

ביחס לאי ביצוע ההצהרה שניתנה ע"י היחידה החוקרת בשלב המעצר והן העובדה שהאירוע נחקר ע"י תחנת משטרת חדרה. נטען שלא הוכחה כל פגיעה בהגנת המבקש וגם אם נפגעה נטען שאין הפגיעה חמורה מספיק כדי להצדיק את קבלת הטענה.

הוספו טענות בנוגע לאי העברת דיווח למח"ש ונטען כי טענות כלפי היחידה החוקרת הושמעו במהלך דיון מעצר לאחר שהחשוד השני שוחרר ובשלב שהחקירה הייתה לקראת סיום. נטען שבפני המבקש עמדה אפשרות להגיש תלונה למח"ש ולהעלות אותה על כתב במסגרת זו אך הדבר לא נעשה בשלב זה. נטען שהמבקש נושא באחריות בגין מחדל זה.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, הגעתי למסקנה שלא ניתן לקבל את הבקשה בשלב זה. טענות הנאשם טעונות בירור עובדתי שמקומו במהלך ההליך ולא ניתן להקדים ולקבוע כי יש בהם כדי ליצור הגנה מן הצדק בשלב זה.

אשר על כן הבקשה נדחית.

הסנגור רשאי לחזור ולעלותן בהמשך לאחר סיום בירור העובדות.

הצדדים.